

dets Helhed tager dette Spørgsmaal, som jeg tillod mig at sige, under nøjeste Overvejelse, førend man laar sig til No ved den legale Afgørelse, der foreligger paa dette Punkt. — Der blev af det samme ærede Medlem henpeget paa de vestindiske Forhold, og jeg kan — jeg tilføjer desværre — kun give det ærede Medlem Medhold i, at det er store Beløb, der her belaste den danske Statskasse. Der er i Mellemregningen med Kolonialkasserne flet en Forøgelse i forrige Aar af 485,000 Kr., hvormed hele Mellemregningens Beløb altsaa atter er steget betydeligt. Det henhører vel nærmest under Forhandlingen om de specielle vestindiske Love, at paavise, hvad der mulig kan gøres, ikke til at hæve disse Kalamiteter, men dog til noget at formindste dem. Jeg kan da her kun udtale, at jeg vilde sætte megen Pris paa, om det ærede Medlem, der har peget paa disse Forhold, ogsaa vilde bidrage sit til, at man kom henimod, hvad jeg altsaa ikke vil betegne som en Løsning af Misforholdet, men dog hentimod noget, som vil bidrage sit til at formindste Misforholdet. Det er nemlig min fulde Overbevisning, at naar man forandrer den Kommunallov af 1863, som nu er Normen og her kommer til at votere i en videre Forstand paa mange af de Finansomraader, der her er Tale om, saa vil der ogsaa fremkomme en større Sparommelighed, som vil medføre ikke saa faa Procents Falden i de store Udgifter, som figurere paa dette Omraade. Med Hensyn til Forholdet til Faktoriets Sukkerkogeriet paa St. Croix, kan jeg blot oplyse, at de Renter, der aarlig debiteres, som hidrørende fra det ene af Laanene, det af 1876, udgør 70,000 Kr., men at Overskuddet paa Faktoriets Drift i sidste Aar kun har været 26,000 Kr., saa der ogsaa her maa konstateres en Tilbagegang af ca. 43,000 Kr. Da det ærede Medlem spurgte om disse Tal, har jeg troet at maatte meddele dem her. — Et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (H. Trier), rettede en Forespørgsel til Finansministeren angaaende Korsbetjentenes Stilling, naar Frihavnen bliver aabnet. Jeg tror i saa Henseende at kunne svare det ærede Medlem tilfredsstillende, naar jeg oplyser, at de Korsbetjente, der nu finde Ansættelse og Virksomhed i Frihavnen, skulle ikke henvises til udelukkende og uafbrudt at arbejde paa Frihavns Terrain, men det er paataent at lade dem veksle med deres Kolleger Korsbetjentene i den indre Havn. Uanset om der vil blive forøget Ekstrafortjeneste i Frihavnen eller ikke, vil der altsaa blive Fortjeneste for den enkelte Korsbetjent omtrent i samme Omfang som hidtil. For

saa vidt det ærede Medlem altsaa frygtede for, at der overhovedet skulde finde en stærk Tilbagegang Sted i Korsbetjentenes Indtægter som Folge af Frihavns Aabning, saa kan jeg ikke dele denne Frygt, idet jeg ser paa Forholdene, som de nu foreligger og ere begyndt at udvikle sig, saaledes at der ogsaa i Frihavnen vil blive ikke saa lidt Ekstrafortjeneste for de Betjente, her er Tale om. Jeg tror altsaa ikke, at der vil være saa stærk Tale om Nedgang, at dette skulde kunne forudsætte en absolut Opslugen af den Fremgang, der nu er stillet i Udsigt ved Forhøjelse i Lønningerne. Tillige, som det ærede Medlem slog paa, at komme til en Stigning gennem Alderstillæg, tror jeg ikke, at der foreligger nogen Nødvendighed for; det vil jeg i alt Fald ikke kunne tilraade paa det nuværende Standpunkt. — Et andet æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Døns Amt 3dje Valgkreds (Berntsen), rettede en Forespørgsel til mig med Hensyn til Bygningsafgiften, navnlig med Hensyn til de Medsættelser, der finde Sted i Henshold til den ny Lov af 14de April 1893. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at der, siden denne Lov udkom, er indkommet 241 Andragender om Fritagelse for Bygningsafgift, og at der er givet Afslag for 34 af disse Vedkommende, medens der altsaa er givet Medsættelse til de øvrige 207. Hvad specielt Aalborg Amt angaar, som blev nævnt, er der indkommet et Antal af 8—10 Andragender, medens, saa vidt jeg i den korte Tid, der af disse har staaet til min Raadighed, har kunnet se, kun to Andragere have faaet Afslag. Af disse vedrørte det ene Andragende en Frimurerbolig, som man ikke vilde optage under Lovens Begreb, og det andet var et Tilfælde fra Landet. Jeg skal dog gøre den almindelige Bemærkning, at Finansbestyrelsen jo er særlig bunden til de Regler, der ere laaede fast i den nævnte Lov, og at man i de Tilfælde, hvor Afslag har fundet Sted, har holdt sig nøje til Lovens Forskrifter og til den Bekendtgørelse, der udsærdigedes i Henshold til Loven. Man har saaledes i ikke saa Tilfælde maattet afslaa Andragender, hvor det viste sig, at der i de Lokaler, der var Tale om, blev afholdt Begestuer, Danseforeninger og deslige og det i en overvejende Grad saaledes, at de Foredrag, hvorpaa der henpeges i Loven, kom i en absolut Minoritet. Jeg tror, at imod disse Afgørelser kan man ikke med Føje sige noget, og jeg haaber, at denne Besvarelse vil være tilfredsstillende for det ærede Medlem. — I øvrigt skal jeg til Slutning kun udtale, at naar der til Finansministeren er rettet Forespørgsler, bl. a. fra det ærede